

Tampoc jo no et condemno (Jn 8,11)

Romà Casanova, bisbe de Vic

L'episodi de la dona adúltera portada davant Jesús, per posar-lo a prova en la seva fidelitat a l'aplicació de la Llei, és de gran profunditat. En el nostre camí quaresmal aquest text, que ha estat com el lema de les «Vint-i-quatre hores per al Senyor», que hem pogut viure en parròquies del nostre bisbat, ens pot ajudar a avançar vers la meta proposada: viure més i més la nostra identitat profunda de fills de Déu.

Aquella dona fou sorpresa en adulteri. Aquest és un pecat que ofèn Déu i la santedat i justícia del matrimoni. Els defensors de la Llei i de la seva aplicació demanen a Jesús què opina de fer realitat en ella la pena màxima: la mort per lapidació. Jesús els porta més enllà d'aquest cas i els deixa a la porta del cor de cada un d'ells: *Aquell de vosaltres que no tingui cap pecat que comenci a tirar pedres*. Paraules que continuen tenint força per a tota persona. Perquè la realitat del pecat ens afecta a tots. *Tots havien pecat i vivien privats de la presència gloriosa de Déu* (Rm 3, 23). Per a poder entendre el nostre cor i el dels altres, hem de ser conscients que el pecat ens sotja, per fer-nos caure; i, de fet, caiem. Veure en l'altre el seu pecat i no adonar-nos del nostre és profunda ceguesa en el nos-

tre cor. Solament la Paraula de Jesús ens pot il·luminar. Aquesta paraula va afectar aquells acusadors en el més íntim: *Ells, quan van sentir això, s'anaren retirant l'un darrere l'altre, començant pels més vells*.

Jesús es quedà sol, i la dona era allà al mig, ens narra l'evangelista. Aquest és el moment del trobament de Jesús amb aquella dona. Comenta sant Agustí: «Relicti sunt duo, misera et misericordia» (Resten dos, la mísera i la misericòrdia). I Jesús, rostre de la misericòrdia del Pare, mira als ulls a la que està en la misèria del pecat, dient: *On són? Ningú no t'ha condemnat?* En ella no hi ha cap excusa, solament hi ha el seu sentiment d'alleujament: *Ningú, Senyor*. I la misericòrdia es vessa en el cor d'aquella dona: *Tampoc jo no et condemno. Vés-te'n, i d'ara endavant no pequis més*. Paraules de perdó que fan possible un nou inici en la seva vida, amb un nou impuls i una nova oportunitat. I nosaltres, ¿deixarem passar l'oportunitat de conversió que ens ofereix la Quaresma? ¿Passarà aquesta sense apropar-nos a reconèixer humilment els nostres pecats, en la confessió individual, davant el ministre de Crist, i escoltar de llavis de Jesús: *Jo no et condemno. Vés-te'n en pau?*

